

Early Warning – Deponeringsmulighed ved omtvistede skattekrav

1. Problemstilling

Vi ser en meget betydelig retssikkerhedsmæssig udfordring i de sager, hvor Skatteministeriet indbringer en sag for domstolene, hvor skatteyderen har fået medhold ved Landsskatteretten. Det samme gør sig gældende i de sager, hvor Skatteministeriet anker en afsagt dom.

Der er flere eksempler på, at skatteyderne i disse situationer tilbyder at deponere eller indbetale det omtvistede skatte- eller afgifts krav, men hvor Kammeradvokaten oplyser, at der ikke er hjemmel hertil.

Behandlingen af skatte- og afgiftssager for domstolene kan tage adskillige år. Renteniveauet i både renteloven og opkrævningsloven er også væsentligt over markedsrenten. Hvis en skatteyder ikke frifindes i en sag, der er anlagt af ministeriet, pålægges skatteyderen i disse tilfælde betydelige rentetilskrivninger. Skatteyderen har ingen mulighed for at undgå denne omkostning, selvom skatteyderen har tilbudt frivillig indbetaling eller deponering af kravet, da Skatteministeriet afviser at modtage beløbet.

Højesterets har i UfR 2023.1576 anerkendt, at retstilstanden er som beskrevet. Men Højesteret udtalte meget usædvanligt og helt ekstraordinært i dommen, at der er anledning for lovgivningsmagten til at forholde sig til, om sådanne konsekvenser af opkrævningsloven er ønskelige. Lovgiver har endnu ikke forholdt sig til dette spørgsmål og initiativretten til et sådant tiltag må i sagens natur komme fra regeringen.

Når Højesteret i utvetydige vendinger for mere end 1 år siden har opfordret lovgiver til at se på det ønskelige i den retstilstand, som Højesteret knæsatte, er det efter vores opfattelse på høje tid, at skatteministeren tilkendegiver overfor omverdenen, om ministeren er enig i, at den beskrevne retstilstand er ønskelig. Efter vores opfattelse må hensynet til det offentliges mulighed for at få renter for omtvistede krav vige for hensynet til retssikkerhed.

2. Løsningsforslag

Vi foreslår, at skatteministeren snarest muligt udarbejder et lovforslag, der skaber hjemmel til, at procesrente ikke tilskrives.

Det skal ske ved, at skatteydere kan indbetale/deponere skattebeløb, der bliver genstand for en retssag, når Skatteministeriet enten indbringer en afgørelse truffet af Landsretten eller anker en dom.

Det må anses som et utilbørligt fra det offentliges side, at der kan påløbe betydelige renteudgifter ved procesførelse, når det er det offentlige, der ønsker domstolens stillingtagen til et principielt retligt spørgsmål, som typisk har betydning for mange skatteyderes retsstilling.

Realiteten er, at det offentlige via de gældende regler om procesrente kan true sig til at opnå, at skatteyderne tager bekræftende til genmæle. Det er ikke en rimelig retstilstand. En ændring af reglerne som beskrevet vil reelt være at sidestille med reglerne om omkostningsgodtgørelse, hvor der jo også kan søges om fuld godtgørelse, når det offentlige ønsker et spørgsmålet prøvet ved domstolene.

Vi foreslår således to løsningsmuligheder:

1) Hvis en virksomheds tilsvar af skatter og afgifter m.v., indbringes for domstolene af ministeriet (som en anerkendelsespåstand), kan virksomheden vælge at indbetale et beløb til skattekontoen, som svarer til det omtvistede beløb, uden at dette beløb tilbagebetales til virksomheden.

eller

2) Hvis en virksomheds tilsvar af skatter og afgifter m.v., indbringes for domstolene af ministeriet (som en betalingspåstand), kan virksomheden vælge at indbetale et beløb til en særskilt deponeringskonto, som svarer til det omtvistede beløb. Beløbet forrentes ikke.

De to løsningsforslag vil begge medføre, at skatteyderen får mulighed for at deponere det omtvistede skattekrav og dermed undgå forrentning. Samtidig vil ministeriet have sikkerhed i det indbetalte beløb.